

най-напредъ се виятъ една надъ друга, а после изхвърватъ вертикално въ въздуха. Присъствието на човѣка не прѣчи на колибрите да ядатъ, да строятъ гнѣзда, или да мжтятъ яйцата си. И това е сѫщо една черта, която ги сближава съ насъкомите.

Колибрите често влитатъ въ стаи презъ отворени прозорци; тогава ги ловятъ. Оси и пчели, уловени, се стараятъ да ужилятъ човѣка, който ги е уловилъ и не преставатъ да се борятъ, за да се освободятъ. Водното конче, обаче, се дръжи така, както и колибрите. Когато го уловятъ, то лакомо изяждва всичко мухи и мравки, които му се дадатъ.

Колибрите живѣятъ само въ единъ материкъ; и все пакъ тѣ сѫ по-многобройни отъ всички други семейства, дори отъ синигери и славеи, които живѣятъ навсѣкѫде.

Досега сѫ известни 500 вида колибри, т. е толкова, колкото всички видове европейски птици, заедно взети. Най-многобройни отъ всички колибри, и заедно съ това най-хубави отъ всички, сѫ колибрите въ западна Бразилия и по източнитѣ склонове на Боливийскитѣ и Перуански Анди.

Едни колибри живѣятъ въ сънчести тропически гори, а други, а такива сѫ повечето, предпочитатъ открити слънчеви мѣста. У всички колибри се забелязватъ едни и сѫщи привички и общъ начинъ да се хранятъ, висейки въ въздуха. Гнѣздата имъ сѫ малки, дълбоки, прилични на сабя или на конусъ, направени отъ лекъ влакнестъ материалъ и постлани отвѣтре съ растителенъ мъхъ. Яйцата имъ сѫ дребни, бѣли и никога не сѫ повече отъ две. Разликата въ начина на живѣенето между отдалените видове е съвсемъ малка.

Това еднообразие у колибрите, както по строежъ на тѣлото, така и по привички, е дори чудно, ако се вземе подъ внимание, че тѣ живѣятъ въ материкъ, който се отличава съ голѣмо разнообразие на физически условия; живѣятъ отъ най-низките мѣста до линията на